

References:

1. Si-Chi Chin, W. Nick Street, Padmini Srinivasan, and David Eichmann. 2010. Detecting wikipedia vandalism with active learning and statistical language models. In Proceedings of the 4th workshop on Information credibility, WICOW '10, pages 3-10.
2. Kenneth W. Church and Robert L. Mercer. 1993. Introduction to the special issue on computational linguistics using large corpora. Computational Linguistics, 19(1):1-24.
3. Olena Medelyan, David Milne, Catherine Legg, and Ian H. Witten. 2009. Mining meaning from wikipedia. Int. J. Hum.-Comput. Stud., 67:716-754, September.
4. D. Milne and I. H. Witten. 2009. An open-source toolkit for mining Wikipedia. In Proc. New Zealand Computer Science Research Student Conf., volume 9.
5. Rani Nelken and Elif Yamangil. 2008. Mining wikipedia's article revision history for training computational linguistics algorithms. In Proceedings of the AAAI Workshop on Wikipedia and Artificial Intelligence: An Evolving Synergy (WikiAI), WikiAI08.
6. Elif Yamangil and Rani Nelken. 2008. Mining wikipedia revision histories for improving sentence compression. In Proceedings of ACL-08: HLT, Short Papers, pages 137-140, Columbus, Ohio, June. Association for Computational Linguistics.
7. Mark Yatskar, Bo Pang, Cristian Danescu-NiculescuMizil, and Lillian Lee. 2010. For the sake of simplicity: unsupervised extraction of lexical simplifications from wikipedia. In Human Language Technologies: The 2010 Annual Conference of the North American Chapter of the Association for Computational Linguistics, HLT '10, pages 365-368.
8. Fabio Massimo Zanzotto and Marco Pennacchiotti. 2010. Expanding textual entailment corpora from wikipedia using co-training. In Proceedings of the COLING-Workshop on The People's Web Meets NLP: Collaboratively Constructed Semantic Resources.
9. Honglei Zeng, Maher Alhossaini, Li Ding, Richard Fikes, and Deborah L. McGuinness. 2006. Computing trust from revision history. In Proceedings of the 2006 International Conference on Privacy, Security and Trust.
10. Torsten Zesch and Iryna Gurevych. 2010. The more the better? Assessing the influence of wikipedia's growth on semantic relatedness measures. In Proceedings of the Conference on Language Resources and Evaluation (LREC), Valletta, Malta.
11. Torsten Zesch, Christof Mueller, and Iryna Gurevych. 2008. Extracting Lexical Semantic Knowledge from Wikipedia and Wiktionary. In Proceedings of the Conference on Language Resources and Evaluation (LREC).

We present an open-source toolkit which allows (i) to reconstruct past states of Wikipedia, and (ii) to efficiently access the edit history of Wikipedia articles. Reconstructing past states of Wikipedia is a prerequisite for reproducing previous experimental work based on Wikipedia. Beyond that, the edit history of Wikipedia articles has been shown to be a valuable knowledge source for NLP, but access is severely impeded by the lack of efficient tools for managing the huge amount of provided data. By using a dedicated storage format, our toolkit massively decreases the data volume to less than 2% of the original size, and at the same time provides an easy-to-use interface to access the revision data. The language-independent design allows to process any language represented in Wikipedia. We expect this work to consolidate NLP research using Wikipedia in general, and to foster research making use of the knowledge encoded in Wikipedia's edit history.

УДК 378

І.І. Чучмій
м. Умань, Україна

**ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ АГРАРНОГО ПРОФІЛЮ В СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ:
ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД**

Актуальність дослідження. Розвиток аграрної освіти і науки є важливою ланкою в системі інноваційного розвитку агропромислового сектору економіки. Аграрна освіта є джерелом поповнення кадрів сільськогосподарської галузі та забезпечує населення, зайняте в агропромисловому виробництві, сучасними знаннями, необхідними для економічного розвитку аграрного сектору економіки будь-якої країни. Якісна реалізація принципів удосконалення вищої освіти, адаптація її до суспільства, що постійно змінюється, дозволить піднятися на рівень усвідомлення нових, необхідних сучасній людині знань та умінь і належним чином оцінити нову інформаційно-технологічну еру.

Постановка проблеми. Вирішення проблеми підготовки фахівців аграрного профілю, набуття ними професійних здібностей і навичок та здобуття нових знань, потрібних упродовж життя, неможливе без розуміння сутності, принципів, цілей і завдань, які ставить перед собою аграрна освіта, та інвестицій у сільськогосподарську науку на державному рівні.

Аналіз попередніх досліджень і публікацій. Нині багато науковців розглядають проблему підготовки фахівців аграрного профілю в системі сучасного розвитку аграрної науки (А. Бугерко, А. Єсаулов, А. Каплун, В. Лозовецька, В. Мельниченко, Н. Костриця, О. Гушина, В. Соколов, К. Двояшкіна, О. Вошевська, Л. Ритікова, Дж. Бейлі, А. Нолан, Л. Фіппс, Е. Озборн та ін.).

Мета статті – проаналізувати стан підготовки фахівців аграрного профілю у провідних зарубіжних країнах і довести необхідність реформування системи вищої аграрної освіти у зв'язку із посиленням вимог світової конкуренції на ринку праці сільськогосподарської галузі.

Виклад основного матеріалу. Тенденції підготовки фахівців аграрного профілю різняться у провідних країнах світу. Звертаючись до досвіду Великої Британії, слід зазначити, що її сільськогосподарська освіта еволюціонувала разом із системою вищої освіти. К. Двояшкіна зазначає, що концепція сучасної сільськогосподарської професійної освіти Англії, Уельсу та Північної Ірландії передбачає професійну підготовку фахівців, які відповідають чотирьом основним рівням кваліфікацій: фермер, кваліфікований агроном, інженер-механік і сільгоспменеджер [2, с. 87].

Навчання у системі вищої освіти Великобританії здійснюється на базі коледжів та університетів вищої освіти. Підготовку фахівців аграрного профілю здійснюють професійні коледжі, в яких після закінчення навчання студенти – фахівці аграрного профілю отримують сертифікати наступних рівнів:

Перший рівень – *національний сертифікат із сільського господарства (навчання один-два роки). З цим сертифікатом можна працювати найманим робітником або бути власником невеликої ферми.*

Другий рівень – *національний диплом із сільського господарства, рівень фермера. Навчання триває три роки. Перший і третій роки – навчання в коледжі, другий рік – практика на фермах країни та за кордоном.*

Третій рівень – *вищий національний диплом із сільського господарства. Диплом надає право працювати фермером або бути власником великої ферми. Фахівець такого рівня повинен мати знання з фізіології тварин, уміти проводити комп'ютеризацію ферм, володіти навичками керування персоналом тощо.*

Четвертий рівень – *бакалавр із сільського господарства. Навчатися потрібно три-чотири роки. Ця кваліфікація надає право працювати фермером-менеджером, бути власником великої ферми або найманим управляючим.*

П'ятий рівень – *магістр сільського господарства. Навчання триває п'ять років. Вважається, що фахівець такого рівня є професіоналом у галузі сільського господарства, залежно від кваліфікації.*

Шостий рівень – *доктор філософії. Навчання за умов наявності диплома магістра триває три – чотири роки. Це – найвищий ступінь, що засвідчує кваліфікацію вченого в сфері сільського господарства, бізнесу та управління сільським господарством [2, с. 118].*

Вищезазначене дозволяє зробити висновок, що аграрна освіта у системі вищої освіти Великобританії реалізується у професійних коледжах, які входять до складу великих університетів і підпорядковуються їм або діють як незалежні освітні заклади, але в тому чи іншому випадку надають фахівцям аграрного профілю сертифікати чотирьох рівнів.

На сучасному етапі в Канаді створюються всі умови для розвитку нової моделі аграрної освіти у сфері вищої школи: держава визначила основні напрями і завдання аграрної освіти, організаційну структуру та управління нею, а також шляхи наукового та методичного забезпечення процесу навчання, водночас як самі навчальні заклади аграрного профілю встановлюють свої освітні стандарти та регулюють процес навчання за власними законодавчими нормами [4, с. 24].

Програми післядипломної освіти Канади реалізуються в таких дисциплінах як менеджмент, інформаційні технології, цифрові комунікації, інженерія, сільськогосподарські науки, медичні науки, педагогіка, державне управління, соціальні науки та ін. та мають на меті поглибити знання студентів із обраної ними спеціальності за наявності рівня «бакалавр». Курс підготовки триває протягом одного-двох років, після закінчення якого студенти здобувають кваліфікаційний рівень «магістр».

Наразі в Канаді готують фахівців аграрного профілю такі навчальні заклади, як: провінційний коледж сільського господарства в Труро (Нова Шотландія), Макдональд коледж у Сент Енн де Бельвю (Квебек), школа сільського господарства Сент Енн де ла Покатьє (Квебек), сільськогосподарський коледж Онтаріо, Кемптілльська школа сільського господарства, сільськогосподарський коледж провінції Манітоба (Вінніпег), сільськогосподарський коледж при Університеті провінції Саскачеван, коледж сільського господарства при Університеті Альберта та ін. [6, с. 263-264].

У США місцеві технічні коледжі та коледжі початкового навчання (як державні, так і приватні) пропонують навчання технічним професіям. Дворічні коледжі пропонують широкий вибір програм, які розраховані зазвичай на рік або більше з відривом від виробництва. У багатьох випадках студенти, що успішно закінчили навчання за цими програмами, отримують сертифікат або диплом про початкову вищу освіту. Місцеві коледжі, коледжі початкової освіти і технічні коледжі також пропонують короткострокові технічні програми підвищення кваліфікації, розраховані на навчання протягом декількох тижнів або місяців. Приватні навчальні заклади, які зазвичай спеціалізуються на роботі в одній галузі освіти і можуть надавати або не надавати рівні кваліфікації, є альтернативним варіантом здобуття технічної освіти у США [3].

Американські науковці Л. Фіппс та Е. Озборн стверджують, що вищі навчальні заклади, які надають вищу сільськогосподарську освіту в США, поділяються на три основні типи: аграрні коледжі в системі ленд-грант коледжів, аграрні коледжі в інших державних ВНЗ та аграрні коледжі в приватних ВНЗ [5, с. 93].

О. Воцевська також дотримується думки, що трансформація американської вищої аграрної освіти відбувалася від перших сільськогосподарських та інженерних коледжів («ленд-грант» коледжі, середина XIX століття), в навчальному процесі яких домінувала практична складова та орієнтування на підготовку фахівців як фермерів, до сучасної ефективної багатоступеневої системи навчання бакалаврів, магістрів і докторів у галузі сільськогосподарської інженерії, провідними принципами функціонування якої є: суверенітет вищого навчального закладу; вільний вибір предметів і курсів студентами; демократичність, рівноправність шансів кожного в отриманні вищої освіти; відсутність державних стандартів на підготовку фахівців; рівноправне функціонування державних, приватних і напівприватних вищих навчальних закладів [1, с. 10].

В останні роки відповідно до курсу на реформування освіти американська вища школа знаходить нові шляхи здобуття освіти, постійно удосконалює організацію навчального процесу. Це, наприклад, поєднання заочної, вечірньої та очної форм навчання, які в основному охоплюють працюючу молодь, що прагне здобути освіту без відриву або з частковим відривом від виробництва.

Професійну аграрну освіту США організовано за шістьма напрямками (програмами): «Агробізнес», «Сільськогосподарські виробничі процеси», «Сільськогосподарська техніка», «Садівництво», «Сільськогосподарські ресурси й лісництво» та «Переробка сільськогосподарської продукції». *Проте, як будь-яка галузь знань, аграрна освіта потребує суттєвих реформаций через глобалізаційні процеси, які мають місце в житті суспільства. Так, у системі освіти США наразі прослідковуються тенденції до подальшої демократизації вищої аграрної освіти, змін академічного світогляду на систему навчання, динамічності фахівця аграрного профілю в умовах світової конкуренції, взаємоінтеграції навчальних програм, системності та безперервності навчання протягом життя тощо.*

Висновки та перспективи подальших досліджень. Підсумовуючи вищевикладене, зазначимо: досвід провідних країн світу в галузі аграрної освіти показує, що модернізація аграрної освіти та науки має підвищити їх якість та результативність, сприяти зростанню ефективності використання кадрового потенціалу держави, забезпечення конкурентоспроможності її агропромислового сектору економіки, підвищення добробуту населення тощо. У світлі сучасних процесів глобалізації аграрна освіта потребує нових підходів у системі підготовки висококваліфікованих фахівців, які будуть конкурентоспроможними на світовому ринку праці; передовий досвід провідних країн, взаємінтеграція та співпраця на рівні держави, економіки та науки допоможуть вирішити всі ті питання, які сьогодні ставить перед аграрною освітою суспільство.

Література:

1. Вощевська О.В. Професійна підготовка інженерів-аграрників в системі вищої освіти США : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.04 «Теорія та методика професійної освіти» / О. В. Вощевська. – Тернопіль, 2008 – 26 с.
2. Двояшкіна К. Н. Подготовка специалистов для сельского хозяйства в английском колледже : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.01 / Двояшкіна Камила Наримановна. Казань, 2003. — 197 с.
3. Современная система образования США [Электронный ресурс] – Режим доступа : <http://study.kz/1/8/157/sovremennaya-sistema-obrazovaniya-ssha>. – назва з титул. екрану.
4. Соколов В.И. Канада: на путях построения инновационного общества // США – Канада : экономика, политика, культура. – 2005. – №6. – С. 23-36.
5. Phipps L., Osborne E. Hand book on agricultural education in public schools. - Danville, Illinois: The interstate printers & publishers Inc., 1988. - 593 p.
6. Walles S. Encyclopededia of Canada. - V. IV. - Toronto: Assosiation of Canadian Universities, 1948. - 411p.

У статті розглянуто стан підготовки фахівців аграрного профілю у різних країнах, доведена необхідність реформування системи вищої аграрної освіти в умовах світової глобалізації.

Ключові слова: фахівець аграрного профілю, аграрна освіта, система вищої аграрної освіти.

В статье рассмотрено состояние подготовки специалистов аграрного профиля в разных странах, доказана необходимость реформирования системы высшего аграрного образования в условиях мировой глобализации.

Ключевые слова: специалист аграрного профиля, аграрное образование, система высшего аграрного образования.

The state of agrarian specialists' training in different countries is considered in the article, the necessity of higher agrarian educational system reformation in conditions of world globalization is well-proven.

Keywords: agrarian specialist, agrarian education, system of higher agrarian education.